

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Exercitia S. P. Ignatii Via Ad Salutem Et Perfectionem
Propriam & alienam, Tuta & perpetuo tenenda**

Ignacio <de Loyola>

Hildesii, 1713

VD18 13664689

Meditatio tertia. Sive Pars Secunda. Meditationis de Amore &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60348](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60348)

Meditatio tertia.

SIVE

PARS SECUNDA

Meditationis de Amore &c.

Oratio preparatoria & præludia sicut med. 2.

Intellectus.

Puncto primo, breviter repeti possunt unà cum suis affectibus dicta, meditatione superiore.

Punctum secundum; quod est tertium in meditatione S. P. de amore spirituali.

Memoria proponit eundem Deum ac Dominum propter me in creaturis suis operantem & laborantem quodammodo: quatenus dat ipsis, conservatque id quod sunt, habent, possunt, atque agunt. (a)

Intellectus considerat operantem Deum in omnibus & variis creaturis varia effecta, velut omnium necessariam mentem, & virtutem supremam, maxima & minima, universa: V. g. in cælis, elementis, &c. idque tam certò, tam efficaciter, tam constanter, tam miro ordine, tantâ varietate & delectabilitate;

Voluntas

Quantum gauderet, & glorietur creatura, si agnoscere posset Deum in se ipsa presentem & in ipsa, cum ipsa omnia operantem! id nunc homo magis agat.

(a) Fides, admiratio, laus, benedictio, adoratio, humiliatio, magna & intensa quò propinquius, intimius, amantius, amabilius Deum presentem invenit.

idque

Intellectus.

idque etiam in rebus supernaturalibus V. g. Sacramentis, per variam efficaciam meritorum Christi, idque tantò certius, quòd pro horum certitudine & fidem & promissionem suam interpoluerit. (a)

Expendit porrò, quòd plus sit operari, laborare, quàm solùm adesse; ideòque in his Deum velut manu prehensum invenit tantò sensibiliùs ad cognitionem & amorem, quia est præsens & propter me laborat tanta, tam sedulò & certò, tam providè & benevolè, &c. Hinc etiam, dum gratum aliquid V. g. gustum, suavitatem &c. à creatura productam percipit; mox creaturæ oblitus Deum percipit præsentem, operantem ex amore & eâ intentione; ut creatura serviat mihi, Deus in creatura meus fiat, & inveniatur, & ametur æternùm. (a)

Concludit: Sic in omnibus inveniendum & amandum esse Deum & toto affectu & obsequio solum prosequendum. Sicut m. 2. p. 1.

Voluntas.

Gaudium
item, gratiarum actio, amor, complexus tam amanter præsens Dei.

Dolor & confusio, quod unquam cooperante Deo abusus sis, ad vana, aut ad peccata.

Desiderium deinceps perfectiorum, maximè & brevi in cælo.

Imitatio Sanctorum in cælis.

Propositum.

Expen-

Intellectus.

Expendit *Intellectus* ulterius & ad se reflexus: quod idem Deus egerit omnia bona, & agat in me, & agere magna cupiat secundum rationem vocationis (nisi ego obstem) & agere in perpetuum velit; ita ut magnâ & summâ meâ felicitate & gloriâ & dulcedine æternâ, omnis mea actio Divina sit, Deo digna, voluntati Dei conformis, quam Deus libens agat; ut tanquam in viva & simili, sibi cara imagine, ipse Deus agendo appareat Deo, in isto vivo templo Dei & totius universi compendio. Considerat sitam in hoc esse unicam & summam hominis felicitatem & Dei beneplacitum & totius coeli.

Conclusionem practicam facit; quod hac ratione debeat omnis mea actio & passio esse Dei magna & Divina, ad voluntatem Dei, intentione Dei, imitatione Dei in perfectione omni, collaborante libenter Deo. Sic infinite meretur beneficis amor in me Dei, excellentia, perfectio, bonitas Dei. *Reflexio.*

Voluntas.

(a) *Fides* & agnitio Dei in singulis, ejusque tam varii, magni & certi in omnibus amoris.

Admiratio pro rerum magnitudine, providentia & amoris.

Spes & fiducia in amante tam vehementer & prodigè.

Gaudium, desiderium magni boni reciproci.

(b) Uti intellectus admiratione, ita voluntas gaudio & amore mergitur in abyss.

Punctum

Intellectus.

Punctum secundum.

MEmoriã prospicere quo pacto munera & bona omnia cœlitus descendunt, ut sunt potentia, justitia, bonitas, scientia & alia qualibet, humana perfectio terminis quibusdam certis circumscripta: qua ab infinito illo, totius boni thesauri, sicut lumen à sole & ex fonte aqua derivantur. (a)

Intellectus expendit omnium rerum perfectiones (in singulis minutisque omnibus propriis, & alienis in quovis homine & creatura idem faciendum) esse munera & bona, uti superius dictum: descendere omnia cœlitus ab ipso Deo, qui in omnibus, à quo omnia sunt: ita expendi possunt perfectiones humanitatis Christi, B. V. Sanctorum in cœlis, bona in terris, naturalia supernaturalia. Mox agnito & in iis amato Deo, agnoscit esse omnia terminis circumscripta, magna equidem, at Dei comparatione non magna. Mox etiam velut inter radios abripitur ad solem hoc modo: V. g. hæc pulchri-

M

Voluntas

so bonitatis tum amore gratitudinis, tum absoluto & puro.

Desiderio magno & spe valde & summè Deo accepta præstandi in te & aliis.

Summa & sola quies in ultimo a summo bono, ejus voluntate, tui & omnium aliorum annihilatione.

Desiderio magno, & quotidiano brevi consequendi unionem cum Deo in celo

tudo

Intellectus.

tudo à bono Deo est, radius à sole. Pulchritudines similes & dissimiles in infinitum plures & meliores in Deo supersunt: illæ omnes quasi nihil sunt ad infinitam Dei & omnem pulchritudinem: illa Dei pulchritudo cum aliis item infinitis perfectionibus idem est, scilicet, cum sapientia infinita, omnipotentiâ, beatitudine, & infinitâ & omni. Hæc me præsens nunc expectat complexura & complexurum in æternum. Hic magnitudine amoris & amabilitatis obrutus, è fluvio in mare delatus, velut in termino & abyffo ultimâ mergitur admiratione intellectus. (b)

Concludit unâ sed magnâ voluntate & constante, nihil sibi, omnia & maxima Divino amori & beneplacito exhibere, ex ejus voluntate agendo & patiando, semper digno infinite majoribus. uti suprâ m. 2. p. 1. &c. *Reflexio.*

Meditationis tertiæ Compendium.

Dilectus Deus ad amorem & unionem inveniendus est:

Primò: Operans in omnibus creaturis:

Secundò: In omnibus omnium perfectionibus.

NB. Addi possunt meditationes de *conformitate* cum omni voluntate Dei: de unione cum Deo, memoriæ, intellectûs, voluntatis &c. Hujus conformitatis

Voluntas.

& in magna perfectione & Dei gloria magna.

Ad Deum, Christum, B. V. Sanctos.

Colloquium.

Pater. Ave.

formitatis gravia & suavia motiva sunt, in omnibus planè meditationibus & materiis Exercitiorum, ac nominatim ex consideratione sequente. De desiderio unionis in cælo & felicitate vitæ cælestis. Hæc æstimari potest *primò*: ex præstantia objecti cælestis felicitatis, quod est Deus, Christus, B. Virgo Ss. omnia bona cælestia. Conf. d. 8. §. 1. 2. *Deinde* ex felicitate actionis & actionum d. 1. m. 2. p. 2. d. 8. Conf. 3. 4. &c. *Tertiò*: ex felicitatis diuturnitate d. 4. Conf. de ætern De perfectionibus & operibus Divinis. Vide de Ponte p. 6.

Consideratio.

DE DIVINIS PERFECTIONIBUS & ACTIBUS ERGA DEUM.

AD omnes materias Exercitiorum, veritatésq; altiùs percipiendas, ad omnes item actus seu intellectûs, seu voluntatis, plurimùm facit, clara perfectâque (quantum hæc vita patitur) Dei & Divinarum perfectionum notitia. Faciet illa ad cognoscendam & æstimandam necessitatem & sublimitatem finis nostri, magnitudinem & gravitatem offensæ Dei, Dei jacturam in peccato & inferno, Christi excellentias & opera, Deum ipsum & cætera denique omnia supernaturalia sublimiùs æstimanda. Expedit etiam scire, quibus actibus in Deum & Divinas perfectiones ferri debeamus. Annotanda hîc igitur tria: *Primò*: Divinæ perfectiones. *Secundo*: Harum perfectionum quædam exaggeratio ad majorem digniorémque æstimationem. *Tertiò*: De actibus erga illas.

DE PERFECTIONIBUS DIVINIS.

Perfectiones Divinae aliae veluti sunt *Modales*, quibus coeterae omnes plurimum & infinitum augmentur. Aliae sunt *Absolutae*, & velut Dei propria perfectio & felicitas sine respectu ad creaturas. Aliae sunt *Respectivae*, quae creaturas respiciunt, atque Dei, vel in creaturas indolem, aut harum in Deo felicitatem denotant. Aliae demum sunt Dei erga nos varia *Officia* ac tituli:

Modales

1. Primum
2. Necessarium.
3. Aeternum
4. Perfectum.
5. Purum
6. Simplex
7. Summum
8. Omne
9. Unicum
10. Infinitum
11. Immensum
12. Immutabile.
13. Incomprehensibile & ineffabile

BONUM

Absolutae.

1. Verus
2. Bonus
3. Vivus
4. Spiritus
5. Sapientia
6. Voluntas
7. Sanctitas
8. Potentia
9. Divitiae
10. Pulchritudo.
11. Majestas.
12. Se cognoscens & amans, inde Trinitas : P. F. S.
13. Felix & quietus DEUS.

Hæc ita in te, eo amore & *Respe-*

Respectiva

1. Communicativus sui & suorum &c.
2. Verax.
3. Fidelis, sincerus.
4. Benevolus & liberalis.
5. Misericors benignus.
6. Longanimis.
7. Affabilis & exorabilis.
8. Providus.
9. Præsens.
10. Suavis.
11. Amabilis.
12. Justus bonis, malis.
13. Beatificans & satisfians.

Officia.

1. Principium & creator
2. Redemptor, Author statûs supernaturalis.
3. Conservator, & agens in omnibus.
4. Gubernator.
5. Providentia.
6. Dominus.
7. finis.
8. Prædestinans & vocans.
9. Regula & exemplar.
10. Protector.
11. Adjutor.
12. Pater, Frater, Sponsus &c. omnes tituli amoris.
13. Judex & merces bonorum & malorum,

præsenti bonitate exercet Deus, ac si in te solum.

Harum perfectionum legenda sæpe & expendenda declaratio, V. g. apud P. Lessium, de perfectionibus Divinis. P. Lud. de Ponte. Parte 6. Med. Ex Libello cui titulus, Aspiraciones Theologicæ, aliisque similibus.

SPHUS II.

HARUM PERFECTIONUM
EXAGGERATIO.

Primò: Exaggerantur plurimùm perfectiones Dei ex magnitudine, ordine, excellentiâ, con-

M 3

stan-

stantiâ rerum, quæ ex illis profectæ sunt in cœ-
lis & in terra; quòd tot & tanta indies, sine nu-
mero exundent, ipsæ nihil minuantur, eadem
ac æquè infinitæ, etsi omni momento millies plu-
ra & meliora & in æternùm exeant. Sic auge-
tur V. g. Sapientia & potentia Dei.

Secundo : Comparari potest una perfectio
Dei V. g. Pulchritudo cum omni omnium exi-
stentium & possibilium pulchritudine. Hæc om-
nia continet & infinitè superat inferiora, tan-
quam non sint.

Tertiò : Comparari potest una perfectio cum
alia magis nota : V. g. Spem concepturus de bo-
nitate & fidelitate Dei erga te ; cogita æquè ma-
gnam æquè certam esse bonitatem & fidelitatem
Dei erga te, atque potentia est : Quàm hæc in-
finita ! quàm certa ! cogita hac majorem, certio-
rem. Si non potes ; cogita tantam esse Dei in te
benignitatem & fidelitatem, & vehementer con-
fide, magnâ fiduciâ, quæ digna sit, & gloriosa
tantæ bonitati &c.

Quarto : Omnes perfectiones in infinitum
auget singularum *infinitas*, concepta & aliquo
modo declarata per multiplicationem cubicam.
V. g. Si ponas videre te primo momento visio-
nis beatificæ unum gradum Divinæ pulchritudi-
nis, altero momento duos ; tertio momento duos
cubicè multiplicatos, jam erunt 4. quarto mo-
mento videas 4. gradus cubicè multiplicatos ;
jam

jam videbis 16. quinto momento videas 16. gradus cubicè multiplicatos, jam erunt 256. sexto momento videas 256. gradus cubicè multiplicatos, jam erunt 65536. quanto illa visio te obruet stupore! quid, si sic pergeres tali multiplicatione singulis momentis totius æternitatis! Obrueris admiratione & gaudio. Atqui tot, quasi gradus, pulchritudinis Dei sunt, actu existentes, nunquam exhauriendi omnibus omnium Angelorum & hominum novos gradus combinantium calculo æterno. Tantæ nunc sunt Divinæ omnes perfectiones.

Quintò: Adhuc magis exaggerantur singulæ perfectiones, si una combinetur cum omnibus aliis arte combinatoriâ. Sic enim unaquævis infinita per alias infinitas plus quàm infinitè crescit, cum sit idem cum illis, & earum excellentiam imbibat, ac toties excellat infinities magis, quoties cum nova infinita cogitatur indentificata. V. g. Providentia erga te, & fidelitas est infinita, (scilicet illo modo, quo dictum est n. 4) hæc eadem providentia & fidelitas est idem cum *sapientia* pariter infinita, cum *potentia* pariter infinita, cum bonitate & pulchritudine pariter infinita &c. atque ita de aliis. Quàm amabilis Dei erga te providentia & fidelitas! Quàm stupenda! Quid si jam cogites *pulchritudinem* & alias perfectiones, quibuscum idem esse ponitur providentia & fidelitas, esse denuò non suâ solùm infinitate, sed aliarum communicatione infinitas, quàm infinita

M 4

evadet,

evadet, quàm amabilis, æstimanda providentia & fidelitas. Hoc modo æstimari potest quivis Dei titulus *Pater bonus &c.*

Sextò: Colligitur etiam stupenda, timenda simul, & amanda summè Divinarum perfectionum excellentia, ex poena unius peccati mortalis etsi momentanei, contra Deum admissi. De quo vide Med. de peccat. Ex eo etiam, quòd omnium damnatorum æterna infelicitas (imò si omnes creaturæ possibiles simul æternùm damnarentur) nihil obsit Divinæ infinitæ felicitati & perfectioni, sitque coram illo, tanquam non sit.

Septimò: Cogitet demum aliquis, quod potest & optat in aliquâ perfectione optimum V. g. in Dei benignitate &c. mox per fidem pro certò habeat, cum gaudio hoc & plura esse & infinita.

NB. Eadem infinitas & excellentia Divinarum perfectionum auget quasi in infinitum excellentiam earum rerum, quæ Dei sunt quâdam ac supernaturali ratione & relatione V. g. Matris Dei, amoris Dei in te, amicitia & gratia Dei, visionis ac possessionis Dei, voluntatis Dei, offensæ Dei, &c. supra omnem scilicet excogitabiliû amicitiam, gratiam &c. Cujus comparatione omnia alia in nihilum disparent; adeoque cætera & creata omnia ac te ipsum in infinitum atque in nihilum deprimit hæc Dei & divinarum perfectionum excellentia.

Sphus

DE ACTIBUS ERGA DEUM,
maximè amoris

AMor vult & desiderat bonum cognito bono. Videndum itaque est *primò*: quis sit, cui amor vult bonum. DEUS scilicet, & qui eam habent ad DEUM relationem; ut quidquid illis fit, dicat DEUS *mihì fecistis*. *Secundo*: Videndum quodnam illud bonum, quod vult amatis amor. *Tertiò*: Quinam actus interni amoris. *Quartò*: Quænam proprietates hujus amoris. *Quinto*: Quomodo actus interni augendi & intendendi sint. *Sextò*: Qui actus externi aut imperati.

Primò: Cui bonum?

DEUS, ac tres Divinæ personæ, singulæque perfectiones divinæ.

CHRISTUS, cum perfectionibus divinis; ejusque Humanitas perfectiones Divinas & participans & imitans suprâ omnes.

MARIA Mater Dei.

ANGELI.

HOMINES &c. }	In cœlo.
	In terra.
	In purgatorio.

Christi & creaturarû excellentia & amabilitas spectatur in relatione quam habent ad Deum; deinde ex communicatione divinarum perfectionû absolutarum & respectivarum &c. supernaturalis gratiæ & glo.

& gloria. V. g. Filius Dei, Mater Dei, viva & Dei capax imago Dei, apta & nata ad æternam gloriam Dei &c.

Secundò: Quod bonum?

NB. *Motivum, cur velis DEO bonum, sunt ejus amabiles perfectiones de quibus S. I. bona verò hæc sunt.*

Esse unum aliquem Deum; hunc, & non alium.
Perfectiones divinas & infinitas habere.

Actibus internis cognitionis & amoris, sui, suarum perfectionum & actuum habere gustum beatissimum.

Habere actus externos perfectionum suarum, magna opera supernaturalia, secundum voluntatem suam, ad finem, gustum & gloriam suam magnam.

Christum esse, ejusque divinas & humanas perfectiones, ejus actus internos, vitam, mortem, gloriam &c. ad maximum Dei beneplacitum, gustum, gloriam æternam.

MARIAM esse, Angelos, Sanctos in cælo, coetum prædestinatorum omnium, justos in terra & Ecclesia; in quorum perfectionibus, divinarum imaginibus, actibus internis, externis multis & magnis, V. g. martyriis, omnibus denique creaturis magnum habeat Deus beneplacitum, gustum, gloriam in terra & æternitate.

Denique

Denique magnum ex te ipso beneplacitum & obsequium, ad magnam & universam Dei gloriam: nunc & æternum.

Sicut amor vult & desiderat amato omne bonum, ita odit & fugit, horret, timet omne illi ac minimum contrarium malum, peccatum proprium, & alienum.

NB. Eadem bona cum proportione velle debemus aliis propter Deum amatis, V.g. Christo, B. Virgini &c. scilicet divinas perfectiones communicatas, amicas, possessas aut possidendas, in gratia & gloria: item singulorum bona in mutuo amore & gaudio: ex te ipso verò magnum amorem, beneplacitum, imitationem, obsequium & augmentum communis gloriæ.

Tertiò: Quinam actus interni?

In fide viva & unione, agnitio lubens, & magna æstimatio, admiratio, appretiatio, laus, benedictio Dei & divinarum perfectionum. Confessio, quòd dignus sit omni & infinito bono. d. 1. M. 1. 2. & 3.

Gaudium & complacentia de Deo & divinis bonis. num. 1. 2.

Benevolentia & favor magnorum bonorum n. 1. 2. &. Gratulatio & gratiarum actio de iisdem.

Adoratio & humiliatio sui cum gaudio, quòd Deus tantus sit, ut tu & creata omnia sint nihil.

Exina,

Exiānitio lubens omnis esse & boni tui, ut Deus sit & habeat omnia.

Omne solum & summum bonum ducere, utile, gloriosum, dulce, necessarium, ut omnia Dei solius sint, ad illius consilium, voluntatem, gustum & gloriam. Confid. d. 1.

Desiderium valde placendi & obsequendi Deo ad gustum & gloriam solius, agendo, patiēdo, nunquam satis d. 1. m. 3. præstandi aliquid divinum & infinitum saltem per Christum, cum Christo & Sanctis, cum exemplo eorundem & meritis.

Oblatio sui & suorum omnium, cum gaudio summo, ut hæc possint esse amati ad magnum beneplacitum & gloriam in terra & coelo universam.

Resignatio cum desiderio & oblatione ad omnem ejus voluntatem, circa te, tua, & alia omnia, vitam brevem aut longam & in tempore & æternitate &c. ad dura & adversa maxima; atque ipsam mortem & martyrium. Perfectionis & gloriæ ad omnem gradum, modum gratiæ, ad omnes eventus; etiam ad multorum justam damnationem. Gaudium quod habeat Deus, quod ex divino consilio destinavit pro sua æterna gloria, cæterum nullius egeat.

Desiderium & petitio, ut perfectius semper glorifices Deum & nunc in terra, & brevi in caelis.

Zelus

Zelus, ut idem magnâ perfectione, plurimi alii, omnisque creatura præstet in terra & in cælo. Studium hoc procurandi desideriiis, orationibus, meritis, poenitentiis, laboribus. Hoc est simul procurare Deo magnam gloriam, & proximis propter Deum amatis summam felicitatem. die 5. Medit. 1.

Magnum odium, horror, dolor, tristitia, confusio de actibus contrariis amato, omissione gloriæ & beneplaciti, in te & aliis, cum desiderio & studio magno amoliendi & compensandi.

Similes actus eliciendi sunt erga Christum, Matrem ejus, Sanctos propter Deum valde amatos.

NB. *Speciales* sunt quidam actus singulis perfectionibus debitæ. V. g. Fides veracitati, spes & fiducia promittendi fidelitati, recognitio gratiæ, bonitati beneficæ &c. Reverentia præsentia, Adoratio majestati, Obedientia voluntati, timor, supplicatio & poenitentia justitiæ & Majestati læsæ, oratio liberali, & fideli fonti, permissio omnium providentiæ. Hi actus perficiuntur, cum multum exaggeratæ fuerint perfectiones divinæ ex §. 2. n. 2. & pro illarum merito actus fuerint intensiores sine omni contraria imperfectione.

Quartò: Quænam proprietates actuum?

Sunt supra omnia. V. g. Æstimatio, gaudium de Deo &c. supra omnia; ita ut cætera sine eo & com-

& comparatione illius habeantur, tanquam non sint: supra omnem respectum, difficultatem, commodum proprium aut alienum.

Sunt universales: in omnibus & semper.

Sunt solius, ut V.g. solum æstimes, aut saltem ipsum in aliis.

Suaves - fortes - liberales - solliciti - exacti - familiares &c.

Sunt, saltem desiderio & conatu, congrui perfectionibus divinis V.g. primo bono primus amor, soli solus, summo summus, infinito infinitus &c. saltem voto & per Deum ipsum & Christum. d. 1. M. 3.

Quintò: Quomodo augentur & intenduntur actus?

Exaggerentur perfectiones personæ juxta modos sphi secundi, atque auctâ inde æstimatione fiat conatus major & major ad actum dignum istâ magnitudine V.g. adorationis, gaudii &c.

Auge æstimationem objecti, seu *boni quod &c.* n. 2. atque de his tantis, tantò magis Deo gratulare.

Etiam actus actum exaggerat: V.g. Resigno me tibi, quia credo, quia revereor, quia amo, quia gratus sum &c.

Fatere Deo, quod nihil habeas aut possis dignum tanto Deo, tantisque perfectionibus. Gaudere

de quidem, quod tantus sit Deus, infinitè tua obsequia excedens, semper inferiora merito : Confundere tamen & dole, quod semper infinitè distes ab eo, quod meretur, maxime per malitiam tuam.

Gaude valde, quod Deus in se, per se, in Christo & in magnis Sanctis & aliis habeat, quod in te non habet. Quòdque tu in Christo habeas, quo tua suppleas & emendes.

Desidera & invita illos ad præstandum magnum Deo meritissimo beneplacitum. Invitantur etiam ratione carentia, ad Dei laudem facta.

Attende ad acta ipsius Dei, Christi, B. Virginis Ss. &c. horum imitatione altiùs conare. Opta ut horum actus tui sint: cum horum actibus tuos unias; cum tuis, horum omnium actiones.

Desidera & pete semper meliora & acceptiora Deo in te & aliis & omnibus creaturis: maxime verò ut brevi in cœlo & in æternum sine imperfectione laudes & ames Deum cum plurimis aliis & tota Curia Electorum,

Pactum cum Deo & Ss. quòd omnis etiam minima actio totius diei & vitæ, etiam non proxime libera V. g. gressus & suspiria omnia &c. idem significatura & valitura sint, quod hætenus dictum est.

Hi actus applicari possunt devotioni erga Christum, B. V. Ss. &c.

Sextò

Sextò: Actus externi & imperati.

Præmissis actibus internis jam dictis (ex quibus omnia alia actio aut passio procedere debet) summa indifferentia ad quidvis tenenda est, solum intento oculo, solum prono & prompto & affixo animo, ad id, quod est voluntas & beneplacitum majus Dei & major gloria.

Hoc verò omninò & præ omnibus sciendum: Cruciatu, mors, conatus ad actus seraphinorum, conversio mundi, summa quæque aut acta aut tolerata, per se sola, comparata ad meritum & excellentiam Dei, modica sunt, vilia sunt, nihil sunt: Sic nunquam aliquid magnum aut par aut dignum Deo præstabis. Non est Deus indigens tui aut rerum tuarum, quantumvis maximæ forent.

Nunquam (si cætera desint) tali operi Deus magnopere benedicet; nec plus ages morte toleratâ quàm somno. Totus valor & solus, totum beneplacitum & solum omnis operis externi aut imperati, pendet ex his tribus, quæ si absint, nihil est: quorum si unum abest, detrimentum est. *Primò* Ut sit secundum & ad voluntatem Dei atque intentionem, & re & modo seu perfectione. Hoc enim solum placet voluntati, quod est conforme voluntati. Hoc solum bonum & sanctissimum, quod sanctæ divinæ voluntati conforme est. *Secundo* Ut fiat ex optimis & magnis actibus & desideriis internis, de quibus superius n. 2. *Tertiò* Ut sit in virtute unione & imitatione

ne operum ac meritorum Christi, & Sanctorum, infinitum est pondus horum & decor. Hæc adde cuius rei minimæ. Cæteris tamen paribus vel majoribus major apud Deum est res major Deo exhibita.

Itaque eligatur & fiat opus secundum majus beneplacitum & voluntatem Dei ex magno affectu, & desiderio interno n. 2. 3. 4. unà cum Christo, Ss. & ipso Deo; ut ita quodvis opus sit opus divinū & Christi & Ss. re, intentione, imitatione, unione, modo, & studio perfectionis, ad tuā & aliorum salutem, perfectionē & gloriam. Ora, ut hanc Dei voluntatem & agnoscas semper & perficias.

Atque in hoc solo sit sola & certa spes benedictionis & gloriæ divinæ, quies, gaudium, cum nova resignatione in futura, in quemvis eventum & in omnem Dei voluntatem certò optimam & pari intentione accipiendam.

Applicetur devotioni erga Christum, beatam Virginem & Sanctos.

Verba Scripturæ sacræ.

Nos ergo diligamus DEUM, quoniam ipse prior dilexit nos. 1. Joan. 4. 19.

In charitate perpetua dilexi te. Jer. 31. 3.

Ipsè Pater amat vos. Joan. 16. 27.

Diligam te Domine fortitudo mea; Dominus firmamentum meum, & refugium meum & liberator meus. Ps. 17. 2.

N

Tu

Tu autem in nobis es Domine. Zach. 2. 13.
 Omnia ossa mea dicent, Domine quis similis
 tibi. Ps. 34. 10.

Ex ipso, & per ipsum sunt omnia, ipsi gloria
 in secula, Amen. Rom. 15. 35.

Renuit consolari anima: memor fui Dei & de-
 lectatus sum. Ps. 76. 4.

Quomodo tu dicis, quod amas me, cum ani-
 mus tuus non sit mecum. Jud. 16. 15.

Ego dilecto meo, & ad me conversio ejus.
 Cant. 7. 10.

Desiderium habens dissolvi, & esse cum Chri-
 sto. Phil. 1. 23.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea,
 faciem tuam Domine requiram. Ps. 26. 8.

Si Deum diligis, Deus es; si terram diligis, ter-
 ra es. S. Aug.

Omnes gentes quasi non sint, sic sunt coram
 eo, & quasi nihilum & inane reputatae sunt.
 Isa. 40. 17.

Legenda.

Ex Thom. Kemp. l. 3. c. 5. 6. 22. 49.

Libel. Exerc. d. 2. & 3. modo orandi.

Lancit. opusc. XI. C. XI. C. 14. C. 15. C. 32.
 C. 13. de B. V. op. 10. C. 19. op. 6. C. 16. 17.

Rodericio p. 1. Tr. 6. pleraq; Tr. 8. de conform.

Nieremb. de ador. l. 2. c. 1. 2. 4. l. 3. c. 5. 6.
 & c. l. 4. c. 1. 2. ad fin.

APPEN-